

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 279**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Häraste.

Jag är mestadels öfver att Kungsen har dött. Det var en sådant verklig figur i vårt kärfliga lif. Jag är rädd för alla som ska dö, inman detta är äro slut. Jag hade också varit in Kungsen i Nils Golvjerron och jag tyckte att det skulle bli roligt höra om han tyckte om det. Jag inbilde hade mig att han skulle bli glad af det och nu dog han bara ett par dagar, inman bodde Rose ut.

Var det inte märkvärdigt att både han och Otto skulle dö just denna höst. Rose blir ett slags minnesmärke öfver denna hälsa. Han & Otto der kan hålla deras minne lifvande litet längre än annars skulle ha varit fullt, men det hade varit bättre om de hade lefvat.

Maj blev jag glad, att de båda besvarade dig i fråga om dessa sjukdomar, men jag har då aldrig trötts, att det var annat än mest det där i magen. Jag vet ju hur det kommer och går. En riktig sjukdom, den sitter alltså kvar, den. Nu har du tyddit dig hit och det är bra och rest, så har vi den samma kvar. Men var det icke någont, att du kommer ^{dagen före} på julafton. Du behöver icke ha mer presenter med dig än du ändå alltid har brukat ha. På en sådan dag får man ju för ungdomens skull lägga bort sina egna sanna eller oroliga tankar, men det är väl bara bra och skönt att på glömma bort dagarna utom. Jag tror icke att någon där varit glad öfver god mat och julkappar kan komma dig att komma dig enman och öfvergifven. Allvar och en rätt stor ångslan för det kommande hvilas öfver oss

allt sedan Bingers sjukdom. Klare skall vara bra
nu, men hvem vågar lita på detta. Manna är
mycket rolig och ämthelig. Yarne är Bleu. Du för-
står nog hur jag menar. Det kan ju skäras en
i hjärtat att vara med en stor glädje, då man
själf har haft tunga sorger, men jag tror inte
att detta blir fördeligt här.

Klär hos mig är för närvarande förskräck-
ligt. Jag kan ju inte reparera i höst utan det
gäres nu, inte mycket, men litet gånst, så att de
mörkaste väggarna bli blåda med ljusa tapeterna
och de mörkaste taken bli hvitstruckna. Så
nåttas det icke elaktiskt ljus och jag skulle ha
litet linoleum i sängkammarna. Allt är upp
och nedvärrat. Till rummaren får jag göra bättre
i ordning, detta är bara litet nödhjälp, men vi
pinades af att här var så mörkt och svart i taken
Det blir nog fördeligt i denna vecka. Det är
värt bra att ha litet praktiskt arbete, så att
jag inte sitter och tänker på bakken. Jag är rädd
för att det är en andra del och för allt annat
därjämte.

Glädst af allt skulle jag vilja se flera natt
och dag ända till jul, men jag har så
många brev att skriva, så många böcker
att läsa. Så omständigheterna blir dock min här-
na normal, Tröttheten har öfvergått till modlö-
het, men det är nog mest trötthet, som gör, att jag
tycker, att allt är så dåligt. Det hoppas jag återvin-
stare,

Nej, det är häst att lägga mig att sova. Det
tänker jag att du hör på detta brev. Yrman vi re-
pas skall jag nog vara vilholmen Tell.

Din Selma,